

PARAULA I VIDA

El projecte «Joves a l'atur»

Durant la passada Quaresma, a Barcelona i a altres onze ciutats europees, s'han celebrat diversos actes de l'anomenada *Missió Metròpolis*. Aquesta iniciativa s'ha centrat en l'evangelització, és a dir, en la proposta de viure una trobada amb Jesús i amb el seu Evangelí a les persones que no el coneixen o que, coneixent-lo, s'han allunyat de la pràctica religiosa i de la comunitat cristiana. Aquestes setmanes de Pasqua celebrarem el darrer dels actes de la Missió Metròpolis: donar a conèixer encara més el projecte «Joves a l'atur», que hem iniciat amb motiu de les meves noces d'or d'ordenació sacerdotal, l'any passat. Per això comptem amb la col·laboració desinteressada dels dos clubs de futbol més importants de la ciutat: el Futbol Club Barcelona i el Reial Club Esportiu Espanyol.

Cronològicament, és el darrer dels actes de la Missió Metròpolis, però és molt important perquè representa l'acció social dins del programa que hem anat realitzant. L'actual esforç de l'Església per evangelitzar el món d'avui —la *nova evangelització*— no seria autènticament cristià i eclesial si oblidés la caritat i l'amor. Aquesta és una de les tres dimensions de la missió de l'Església. En aquest aspecte, en la reunió dels arquebisbes de les

dotze ciutats europees que hem celebrat la Missió, en parlar de l'acció social que ens proposàvem de fer, va semblar millor respectar el que es cregués més convenient a cada lloc.

Recordo que en aquella reunió vaig exposar que al nostre país el 50% dels joves en edat laboral no troben feina, amb tot el que això representa per a ells i les seves famílies, i que nosaltres pensàvem treballar en aquest programa social que hem iniciat i que s'està realitzant a través de Càritas Diocesana. Els joves sense feina són joves que no veuen futur en la seva vida. Molts pares pateixen perquè els seus fills no troben la seva primera feina. Això té conseqüències molt negatives per als mateixos joves i també per al país.

Recordo que en aquella reunió vaig exposar que al nostre país el 50% dels joves en edat laboral no troben feina, amb tot el que això representa per a ells i les seves famílies, i que nosaltres pensàvem treballar en aquest programa social que hem iniciat i que s'està realitzant a través de Càritas Diocesana. Els joves sense feina són joves que no veuen futur en la seva vida. Molts pares pateixen perquè els seus fills no troben la seva primera feina. Això té conseqüències molt negatives per als mateixos joves i també per al país.

Hem volgut posar-nos a fer quelcom, com a societat civil. De vegades les accions sorgides de la iniciativa social obren camins a l'acció política. Podríem posar exemples ben concrets d'això. El nostre programa l'hem titulat «Joves a l'atur». Les nostres possibilitats —ho sabem prou— són limitades. També sabem que el greu problema de l'atur —i especialment de l'atur juvenil— no el pot resoldre l'Església. Aquest és un problema eminentment polític; i és la política la primera que ha de cercar camins de solució. «L'Església no pot ni de substituir l'Estat», ens ha dit Benet XVI en la seva primera encíclica. Però —com afegeix el Sant Pare— «tampoc pot ni de quedar-se al marge de la lluita per la justícia».

El nostre projecte s'inscriu en el programa de formació i inserció sociolaboral que Càritas realitza des de fa anys, que ara s'ha intensificat. Per aconseguir aquest objectiu es fan itineraris d'inserció laboral personalitzats i adaptats a diferents necessitats: acollida i coneixement de les llengües que el jove necessita, orientació laboral i espais de recerca de feina, formació ocupacional de curta i llarga durada, mediació laboral amb les empreses i borsa de treball, etc. Càritas Diocesana, durant el 2011, en el seu programa de formació i inserció sociolaboral general ha atès 2.471 persones, de les quals 951 són joves (el 38,5%). Els joves atesos en els programes adreçats a ells han estat 1.135.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Amb el Sant Pare, a Cuba

El cardenal de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, arquebisbe de Barcelona, va acompanyar el Sant Pare en la seva visita a Cuba entre els dies 26 i 28 de març. El primer dia va participar en la missa presidida per Benet XVI, en ocasió del 400 aniversari de la descoberta de la Mare de Déu del Coure, que tingué lloc a la plaça d'Antonio Maceo de Santiago de Cuba. El dia 27 visità el santuari de la patrona de l'illa i el dia 28 participà a la missa que presidí el Sant Pare a la plaça de la Revolució de La Habana. Aquell mateix dia va retornar a Barcelona. El Sant Pare expressà en diverses al·locucions la solidaritat de l'Església amb el poble cubà i remarcà que «encara queden molts aspectes en què es pot i es deu avançar, especialment pel que fa a l'aportació imprescindible que la religió està cridada a exercir en l'àmbit públic de la societat».

GLOSSA

Mestratge d'esperança

En acabar una trobada de mestres i professors de religió de les escoles públiques i concertades cristianes de Catalunya, es va llegir una declaració que pot ser motiu de reflexió per a qualsevol educador cristià a l'escola, al centre d'espai, a l'agrupament escolta: «[...] Conscients que som en un món amb profundes diferències, necessitat de justícia i solidaritat; en un entorn secularitzat on sovint sembla que no hi ha necessitat de Déu i que el fet religiós es vol relegar a l'àmbit privat, lluny de conformar-nos amb les queixes i lamentacions, volem mirar el món amb esperança des dels ulls del Déu que és Amor i preguntar-nos què ens vol dir Ell en la situació actual, especialment en els aspectes més punyents que afecten tantes persones i també molts dels infants i adolescents que ens han estat confiats. Per això volem contribuir amb la nostra acció educativa a donar una resposta responsable.

»Volem col·laborar des de l'acció de mestratge que ens permet la relació personal amb els nostres alumnes, acció basada en el respecte a la persona; volem transmetre aquest bri d'esperança i confiança perquè es deixin sorprendre per Déu, que també es manifesta per la nostra acció docent a la classe de religió i es fa present als nostres alumnes. Cal, però, ajudar-los a reconèixer aquesta presència i a respondre-hi. Volem treballar

en equip i en profunditat per una classe de religió de qualitat, que instrueixi respondent els interrogants vitals, que mogui i apropi a les arrels cristianes de la nostra cultura, que contribueixi a donar sentit a la vida i a actuar i que, amb la força de l'Esperit, ajudi a desvetllar i a enfortir la fe, el trobament amb Jesús i l'estimació i el sentit de pertinença a l'Església...»

Encertades reflexions en aquests temps de crisi i de canvi. Els educadors han de ser portadors d'esperança perquè coneixen la història d'amor entre Déu i la humanitat. Saben que Déu passa i torna a passar per la vida de les persones, generació rere generació, i que suscita experiència religiosa respondent a interpel·lacions en la pregària, en la vida de les persones, en els fets... i en les circumstàncies més diverses. Els educadors poden prendre el model de Pau, que «rebia tots els qui l'anaven a trobar. Els anunciava el Regne de Déu i els instruïa sobre el Senyor Jesucrist, amb tota valentia i sense cap impediment» (Ac 28,30-31). Que sigui aquest tot un projecte acadèmic i vital per als educadors cristians, que s'encomanin d'aquest esperit d'acollida universal i d'aquest coratge que neix de la llibertat i la pau d'esperit. Aquest és el repte i la gran possibilitat de mestratge de qualsevol educador cristià.

Enric Puig Jofra, SJ

Concili: una esperança per al món

Fragment de l'homília del beat Joan XXIII, pronunciada el dia 11 d'octubre de 1962 —ara fa 50 anys— en l'obertura del Concili Vaticà II

«Déu faci que els vostres treballs i els vostres esforços, vers els quals convergeixen no solament les mirades dels pobles sinó també l'esperança de tot el món, satisfacin plenament l'expectació de tots.»

«Déu omnipotent, en vós posem tota la nostra confiança, desconfiats de les nostres pròpies forces. Mireu bondadosament aquests pastors de la vostra Església. Que la llum de la gràcia ens assisteixi en les decisions que hem de prendre i també en les lleis que haurem d'establir, i digneu-vos escoltar les pregàries que amb una sola fe, una sola veu, un sol cor us adreçem.»

DIUMENGE II DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 4,32-35)

La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i ningú d'ells no parlava de les coses que posseïa com si fossin pròpies, sinó que tenien tots els béns en comú. El testimoni que els apòstols donaven de la resurrecció de Jesucrist, el confirmaven amb el poder que tenien d'obrar grans miracles. Tots els creients eren molt ben vistos de la gent. Entre ells no hi havia ningú que visqués en la indigència, perquè tots els qui eren propietaris de terres o d'immobles els venien, dipositaven als peus dels apòstols el producte de la venda, i era distribuït segons les necessitats de cadascú.

▶ Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

Que respongui la casa d'Aharon: / perdura eternament el seu amor. / Que respongui els qui veneren el Senyor: / perdura eternament el seu amor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. / Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, / alegrem-nos i celebrem-lo. R.

Ah, Senyor, doneu-nos la victòria! / Ah, Senyor, feu que prosperem! / Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / El Senyor és Déu. Que ell ens il·lumini. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 5,1-6)

Estimats, tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i no hi ha ningú que estimi el pare sense estimar els fills, que han nascut d'ell. Si estimem Déu i complim els seus manaments, no hi ha dubte que estimem els fills de Déu, ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I aquests manaments no són feixucs, perquè cada fill de Déu és un vencedor del món. La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món. Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Ell, Jesucrist, ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang; no per l'aigua solament, sinó per l'aigua i per la sang; i l'Esperit en dóna testimoni, ja que l'Esperit és la veritat.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.»

Quan vingué Jesús, Tomàs el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor.» Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.»

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat.» No siguis tan incrèdul. Sigues creient.» Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Felïços els qui creuran sense haver vist.»

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 4,32-35)

En el grupo de los creyentes todos pensaban y sentían lo mismo: lo poseían todo en común y nadie llamaba suyo propio nada de lo que tenía.

Los apóstoles daban testimonio de la resurrección del Señor Jesús con mucho valor.

Y Dios los miraba a todos con mucho agrado. Ninguno pasaba necesidad, pues los que poseían tierras o casas las vendían, traían el dinero y lo ponían a disposición de los apóstoles; luego se distribuía según lo que necesitaba cada uno.

Incredulitat de sant Tomàs. Pintura de Matthias Stomer (1600-1650), Museu del Prado (Madrid)

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.*

Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. / Diga la casa de Aarón: / eterna es su misericordia. / Digan los fieles del Señor: / eterna es su misericordia. R.

La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa. / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. / Me castigó, me castigó el Señor, / pero no me entregó a la muerte. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. / Este es el día en que actuó el Señor: / sea nuestra alegría y nuestro gozo. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 5,1-6)

Queridos hermanos: Todo el que cree que Jesús es el Cristo ha nacido de Dios; y todo el que ama a Dios que da el ser ama también al que ha nacido de él. En esto conocemos que amamos a los hijos de Dios: si amamos a Dios y cumplimos sus mandamientos. Pues en esto consiste el amor a Dios: en que guardemos sus mandamientos. Y sus mandamientos no son pesados, pues todo lo que ha nacido de Dios vence al mundo. Y lo que ha conseguido la victoria sobre el mundo es nuestra fe. ¿Quién es el que vence al mundo, sino el que cree que Jesús es el Hijo de Dios? Este es el que vino con agua y con sangre: Jesucristo. No sólo con agua, sino con agua y con sangre; y el Espíritu es quien da testimonio, porque el Espíritu es la verdad.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros.» Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado así también os envío yo.» Y, dicho esto, exhaló su aliento sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retenáis, les quedan retenidos.»

Tomàs, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor.» Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo.»

A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomàs con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros.» Luego dijo a Tomàs: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente.» Contestó Tomàs: «¡Señor mío y Dios mío!» Jesús le dijo: «¿Porque me has visto has creído? Dichosos los que crean sin haber visto.»

Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Estos se han escrito para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.

COMENTARI

El creure dels deixebles en la Pasqua

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Ac 4,23-31 / SI 2 / Jn 3,1-8
- **dimarts**: Ac 4,32-37 / SI 92 / Jn 3,7b-15
- **dimercres**: Ac 5,17-26 / SI 33 / Jn 3,16-21
- **dijous**: Ac 5,27-33 / SI 33 / Jn 3,31-36
- **divendres**: Ac 5,34-42 / SI 26 / Jn 6,1-15
- **dissabte**: Ac 6,1-7 / SI 32 / Jn 6,16-21
- **diumenge** vinent, III de Pasqua (lit. hores: 3a setm.): Ac 3,13-15.17-19 / SI 4 / 1Jn 2,1-5a / Lc 24,35-48.

L'evangeli segons Joan presenta Maria Magdalena com a transmissora del missatge pasqual als deixebles: «Vés als meus germans i digues-los, pujo al meu Pare que és el vostre Pare, al meu Déu que és el vostre Déu» (20,16-18). Ningú no pot negar aquest protagonisme a Maria Magdalena en l'evangeli segons Joan. És una tasca fonamental que realitza una dona que només apareix en les darreres escenes del relat de l'exaltació de Jesús: al peu de la creu, al costat de la mare de Jesús i de la seva germana Maria, muller de Cleofàs, i aquí. Tanmateix, li escau un paper primordial.

Després vénen les dues aparicions de Jesús als deixebles: primer sense Tomàs i després amb Tomàs, amb les caracterís-

tiques d'altres aparicions de Jesús: por dels deixebles que estan amb les portes tancades; dificultat de reconèixer Jesús; anunci de la plenitud (pau) pasqual; la missió dels deixebles.

Tanmateix, en l'aparició del text d'avui, hi ha un aspecte nou i diferent. Jesús alena damunt d'ells i els diu: rebeu l'Esperit Sant.

La Pasqua i la Pentecosta són el mateix misteri en l'evangeli segons Joan. Jesús els ho ha dit abans: «Us convé que me'n vagi perquè, si no me'n vaig no vindrà a vosaltres el Paràclit, però si me'n vaig us l'enviaré» (16,7). Aquí es compleix la promesa i advé l'Esperit Sant als deixebles, és a dir, els deixebles poden creure: «Deia això referint-se a l'Esperit que ha-

vien de rebre els qui creurien en ell. Llavors encara no havien rebut l'Esperit, perquè Jesús encara no havia estat glorificat» (7,39). Tomàs ho experimenta de forma inesperada: «Senyor meu i Déu meu» (20,28).

La conclusió recull el nucli de l'evangeli segons Joan: «Tot això s'ha escrit perquè cregueu que Jesús és el Messies, és a dir, el fill de Déu i perquè, creient, tingueu vida en el seu nom» (20,31). El lector es pot afegir als deixebles. També el lector pot creure. Potser fins i tot d'una forma més satisfactòria que els deixebles: «Benaurets els qui creuen sense haver vist», com el deixeble estimat (20,29, cf. 20,8).

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

16. Les aparicions de Jesús ressuscitat

En les aparicions de què parlen els evangelistes, d'una banda, el Senyor apareix com a home com els altres homes: ell fa camí amb els deixebles d'Emaús, deixa que les seves ferides siguin tocades per Tomàs (cf. evangeli d'avui); més encara, segons Lluc deixa fins i tot que li ofereixin un tros de peix per menjar, per tal de demostrar la seva vera corporeïtat. I tanmateix, també segons aquests relats, ell no és simplement un home que retorna com era abans de la mort.

D'antuvi, sorprèn el fet que els deixebles en un primer moment no el reconeixen. Això passa no solament als dos d'Emaús, sinó també a Maria Magdalena i després novament vora el mar de Tiberíades: «Quan ja es feia clar, Jesús estava a la vora, però els deixebles no s'havien adonat que era Jesús» (Jn 21,4).

A aquesta dialèctica del reconèixer i no reconèixer correspon la modalitat de l'aparèixer. Jesús arriba a través de les portes tancades, es presenta de sobte enmig d'ells. I de la mateixa manera es retira improvisadament, com a Emaús. Ell és plenament corpori. I tanma-

teix no està lligat a les lleis de la corporeïtat, a les lleis d'espai i temps. En aquesta sorprenent dialèctica entre identitat i alteritat, entre veritable corporeïtat i llibertat dels lligams del cos, es manifesta l'essència peculiar i misteriosa de la nova essència del Ressuscitat. Valen, efectivament, totes dues coses. Ell és el mateix —un Home de carn i ossos— i ell és també el Nou, Aquell qui ha entrat en un tipus diferent d'existència.

La dialèctica que forma part de l'essència del Ressuscitat és presentada en els relats de manera més aviat poc hàbil, i precisament així emergeix la seva veridicitat. Si hom s'hagués hagut d'inventar la resurrecció, tota la insistència s'hauria concentrat sobre la plena corporeïtat, sobre la immediata recognoscibilitat i a més s'hauria pogut idear un poder particular com a signe distintiu del Ressuscitat. Però en la contradictòrietat del que s'ha experimentat que caracteritza tots els textos s'hi revela també majorment que són una autèntica descripció de l'experiència viscuda.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

La alegría en el dolor

Adelia Kamm era una joven suiza. Enfermó a los 20 años: pulmones, cabeza, pecho, vientre, corazón; diez operaciones quirúrgicas, la última, el día de su muerte, a los 29 años. Sonreía siempre y transmitía alegría. Su fuerza y su lema: «Saber florecer allí donde Dios nos ha plantado.»

Eugenio Malossi era un obrero italiano ciego, sordo, mudo y sin olfato. Comenzaba cada día —con alegría renovada— su trabajo de mecánico. Hacer la voluntad de Dios le daba alegría.

San Francisco de Asís, ciego y enfermo, exaltaba el amor y la alegría en el *Cántico de las criaturas*.

Ludwig van Beethoven impregnó su *música de ideas* de caridad, de deseo de libertad y de anhelo de Dios. Al final de su vida, solo y pobre, sordo y enfermo, escribió su *Novena Sinfonía* con una cantata sobre la oda de Schiller: *El himno a la alegría*.

Santa Teresa de Lisieux escondía las señales de su tuberculosis con una sonrisa y con alegría. Decía: «La alegría reside en lo más profundo del alma: podemos poseerla lo mismo en una oscura prisión, que en un espléndido palacio.»

J. M. Alimbau

SANTORAL

15. ✠ Diumenge II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia. Sant Telm (denominació amb què és conegut popularment el beat Pedro González), rel. dominicà, de Galícia; sant Crescent, mr.; santes Basilissa i Anastàsia, mrs. a Roma.

16. Dilluns. Sant Toribi de Lièbana, bisbe; santa Engràcia, verge, i companys màrtirs a Saragossa; sant Benet-Josep Labre, captaire.

17. Dimarts. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i mrs. a Còrdova; sant Anicet, papa (síriac, 155-166) i mr.; sant Robert, abat; beata Marianna de Jesús, vg.; beat Baptista Spagnoli, rel. carmelità.

18. Dimecres. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, mrs.; beat Andreu Hibernon, rel. franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, rel. carmelitana.

19. Dijous. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, mr.

20. Divendres. Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

21. Dissabte. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i doctor de l'Església, nat a Aosta; sant Silví, mr.; sant Conrad de Parzham, rel. caputxí.

ENTREVISTA

MERCÈ SOLÉ

Estimular la creativitat

Per tal que les comunitats cristianes siguin sensibles a la realitat social de les persones més vulnerables, des de l'Equip de Pastoral Obrera de la diòcesi de St. Feliu de Llobregat promouen, amb l'organització de taules rodones sobre la crisi i per mitjà de la publicació *Crit Solidari*, l'intercanvi d'experiències i suggeriments pràctics. Procuren que la ciutadania, i no només els cristians, participi de totes aquestes reflexions, que compten amb la presència i el suport del bisbe Agustí. La Mercè Solé és treballadora social, membre de l'ACO i de l'Equip de Pastoral Obrera de Sant Feliu, i durant molts anys ha estat a Càritas.

Quin missatge cal donar des del món d'Església davant la crisi?

Cal ser solidaris amb les víctimes de la crisi, però també cal treballar contra les causes de la pobresa. S'han d'eliminar prejudicis contra les persones immigrades i treballar perquè gaudeixin dels mateixos drets i deures que la resta de la ciutadania. L'Església és un bon espai de convivència on poden ser protagonistes. La crisi no ens ha de fer resignats, sinó que ha d'estimular la creativitat.

De quina manera cal treballar per transformar una societat que ha portat molta gent a la situació de pobresa?

Convé renovar i enfortir el sindicalisme, i recuperar el significat de la política i dignificar-la, perquè la qualitat de vida dels més vulnerables depèn de decisions polítiques i econòmiques. Hem d'aportar el testimoni cristià de compromís, d'austeritat, d'imaginació i, per què no dir-ho, de felicitat i d'esperança. Continua vigent allò del *treballar menys per treballar tots*, de l'estimat Joan N. García-Nieto.

Des de l'Equip de Pastoral Obrera també heu publicat la guia *Parròquies i comunitats socialment atentes...*

Sí, i aquest any la guia forma part de l'objectiu diocesà sobre el compromís social. Vol ajudar a connectar amb les persones *de frontera* i amb les que estan patint especialment la crisi. Té presents les persones immigrants, soles, malaltes, en situació irregular... Posa l'accent en l'acollida, en el treball solidari amb altres entitats, en la comunicació, en la participació dels laics i en la seva corresponsabilitat.

Òscar Bardaji i Martí

EN PAREJA

Una nueva serie del Dr. Paulino Castells

Paulino Castells —bien conocido por nuestros lectores— es doctor en medicina y cirugía por la Universidad de Barcelona, especializado en pediatría, neurología y psiquiatría. Su actividad profesional se desarrolla en el campo de la psiquiatría infantil y juvenil, y en el de la problemática familiar en general.

En la actualidad ejerce su actividad docente como profesor en la Facultad de Ciencias de la Salud de la Universidad Internacional de Cataluña y en la licenciatura de psicología de la Universidad Abat Oliba-CEU, ambas de Barcelona. Es padre de cuatro hijos, dos chicos y dos chicas, y lleva treinta años felizmente casado. Es autor de una veintena de libros sobre temas de su especialidad de gran éxito en España y demás países de habla hispana.

Agradecemos al doctor Castells y a Editorial Planeta la amabilidad con nuestra publicación al autorizarnos a publicar una serie de extractos de la edición revisada y ampliada de su libro *En pareja. Los secretos del amor y el desamor*, libro que dedica «a la pareja ilusionada en consolidar una vida en común sin fecha de caducidad incorporada. María y Carlos, por ejemplo».

El autor explica, una vez por todas, que «a lo largo del texto, por razones obvias de agilizar la lectura (y evitar expresiones raras, que me suenan hermafroditas, de él/ella, uno/a, hijo/a, esposo/a, etc.), he decidido utilizar únicamente el género masculino (tómelo aquí como neutro, si prefiere), de tal manera que cuando escribo *uno o hijos o padres o esposos*, etc., me estoy refiriendo a los dos sexos. Ya que cuando quiera especificar características diferenciales con relación al sexo, escribiré claramente *él o ella, niño o niña, madre o padre, esposo o esposa*, etc.».

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

Escola de Pregària amb el Sr. Cardenal. Preguem amb les icones. Mirem el rostre de Jesús amb les Germanes de l'Anyell. A la Catedral, divendres 19 d'abril (20 h). Organitza Delegació Pastoral de Joves (t. 934 121 551).

Estació d'enllaç. Trobada mensual per a joves: «Acords per un món millor», concert del cantautor cristià Luis Guitarrà. Divendres 20 abril (21 h), a l'església de Santa Maria del Pi (pl. Pi, 7). Organitza Delegació Pastoral de Joventut (t. 934 121 551).

Associació de Adoradoras (c/ Mallorca, 232). Oració ante el Santíssimo (12 h) i Eucaristia (12.30 h), jueves 19 de abril.

L'Escola Vedrúna Gràcia fa 150 anys. El dia 19 de maig hi haurà la trobada d'exalumnes de l'escola. A les 13 h Missa d'acció de gràcies a la parròquia dels Josepets i a les 14.30 h trobada i refrigeri a l'escola. Si vols participar-hi comunica-ho a: exalumnes@vedrunagracia.org o c/ Gran de Gràcia 236 (t. 932 188 269), abans del 23 d'abril.

Unió Espiritual de Mares. Dimecres 18 abril, missa (16.30 h) i conferència (17.30 h): «Què volem aportar la gent gran? Volem aportar optimisme», amb el M. H. Sr. Jordi Pujol. Lloc: c/ Riera Sant Miquel, 1 bis.

Viure en plenitud. Acte de presentació de l'Associació Rosa Deulofeu. Dijous 19 d'abril (19.30-21 h), a la sala d'actes de l'Escola Tècnica i Professional Xavier (av. Francesc Cambó, 12).

Presentació del llibre ¡Sacadme de aquí! La periodista francesa Anne-Isabelle Tollet ens explica la terrible història d'Àsia Bibi, mare de família cristiana condemnada a mort al Pakistan acusada de blasfèmia. Dia 18 d'abril (19.30 h) a la basílica de la Puríssima Concepció (c/ Roger de Llúria, 70). Hi intervinirà el director d'Ajuda a l'Església Necessitada a Espanya, Javier Menéndez Ros.

Presentació del volum 100 de la «Col·lecció Sant Pacià». «La predicació

Record de la gran figura del bisbe sant Pacià

si, juntament amb el rector, Mn. Vicenç Araque, i Mn. Josep Vidal, diaca adscrit a la parròquia. El cardenal va recordar sant Pacià, que fou bisbe de Barcelona (390 dC) i és un dels Pares de l'Església, de qui recordà aquestes paraules: «Cristià és el meu nom i catòlic el meu cognom.» També va glossar el lema parroquial per a aquesta Quaresma: «Morir per viure.»

dels framenors caputxins des de l'arribada a Catalunya al Concili Vaticà II (1578-1965)», a la Facultat de Teologia de Catalunya, dimarts 17 d'abril (19.30 hores).

Xarxa del Centre d'Estudis Pastoral. La trobada presencial del treball d'aquesta xarxa a les diòcesis catalanes, serà el dissabte 21 d'abril de 10 a 13.30 h, a la sala capitular de la parròquia de Santa Anna. Ponents: Mn. Peio Sánchez, Mn. Joan A. Cedó i la Gna. Viqui Molins. Hi haurà un petit refrigeri. Tots hi sou convidats, prèvia trucada al CEP (t. 933 174 858).

EXPOSICIONS

Paràboles d'altruisme a la Bíblia. L'Espai Von Balthasar-CCU va inaugurar l'11 d'abril l'exposició *Paràboles d'altruisme a la Bíblia*, amb testimonis de persones que treballen en diferents entitats socials i que són reflex d'altruisme. Durant la inauguració també es va presentar el projecte *Vespres*, un recull de passejades per entitats socials que busca interpellar el participant a través de la conversa amb diferents persones. L'exposició es podrà visitar de l'11 al 18 d'abril al c/ Villarroel 81, baixos, els dilluns, dime-

res i dijous, de 16 a 20 h; i de l'1 al 15 de maig al claustre de l'església de Santa Anna. Per a més informació: www.universitaties.cat.

CURSETS I JORNADES

Fundació Balmesiana (c/ Duran i Bas, 9). «Guerra, fe i patrimoni: la croada en l'expansió de la Corona d'Aragó», pel prof. Mario Orsi Lázaro. Dijous 19, 26 d'abril i 3 de maig (19-20 h). Informació: t. 933 026 840 o secretaria@balmesiana.org.

Curs bàsic de Pastoral de la Salut. Organitzat pel Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la Salut amb el suport de "la Caixa", adreçat a aquelles persones interessades a preparar-se com a agents de Pastoral de la Salut. Inici: 17 d'abril i continua els sis dimarts següents (16 a 19 h), al Caixaforum. Informació i inscripcions al t. 933 171 597.

Jornades estatals anuals de Justícia i Pau. Tenen lloc a Tarragona el divendres 20 i dissabte 21 d'abril. El tema és «L'aportació de les religions en aquest temps de crisi». Aquestes jornades són obertes al públic. La inscripció s'ha de fer a justiciapau@justiciapau.org o t. 933 176 177.

BREUS

Celebració de la reobertura de Sant Pere del Masnou. El diumenge 18 de març, el cardenal arquebisbe visità l'Ajuntament del Masnou, on saludà l'alcalde i els membres de la Corporació municipal i signà en el llibre d'honor. A les 12 h presidí l'eucaristia en el temple parroquial el dia que la comunitat, el rector de la qual és Mn. Felip-Juli Rodríguez, celebrava la reobertura del temple després d'una remodelació.

LLIBRES

Dos llibres recents de Núria Calduch Benages. Aquesta religiosa experta en Bíblia i col·laboradora del *Full Dominicà* ha publicat dues obres que poden interessar els nostres lectors: *Saboreando la Palabra*. *Sobre la lectura orante o creyente*, és una presentació de la *lectio divina*, de molta actualitat després del Sínode sobre la Paraula de Déu de l'any 2008, en el qual l'autora va participar com a experta. A més de la teoria, posa alguns exemples pràctics. Editat en castellà per Editorial Verbo Divino d'Estella. L'altre llibre és *Los profetas, mensajeros de Dios*, una reflexió sobre la missió profètica, amb una presentació de cadascun dels profetes, de la seva biografia i del seu missatge. Editat pel Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona en català i castellà (col·lecció «Emaús», n. 98).

PALABRA Y VIDA

El proyecto «Jóvenes en paro»

Durante la pasada Cuaresma se han celebrado en Barcelona y en otras once ciudades europeas diversos actos de la llamada *Misión Metrópolis*. Esta iniciativa se ha centrado en la evangelización, es decir, en la propuesta de vivir un encuentro con Jesús y con su Evangelio a las personas que no lo conocen o que, conociéndolo, se han alejado de la práctica religiosa y de la comunidad cristiana. Estas semanas de Pascua celebraremos el último acto de la Misión Metrópolis: dar a conocer todavía más el proyecto «Jóvenes en paro», que iniciamos el año pasado con motivo de mis bodas de oro de ordenación sacerdotal. Para ello contamos con la colaboración desinteresada de los dos clubs de fútbol más importantes de la ciudad: el Fútbol Club Barcelona y el Real Club Deportivo Español.

Se trata, cronológicamente hablando, del último acto de la Misión Metrópolis. Pero es muy importante porque comporta la presencia de la acción social en el programa que hemos ido realizando. El esfuerzo actual de la Iglesia para evangelizar el mundo de hoy —la *nueva evangelización*— no sería auténticamente cristiano y eclesial si olvidara la caridad y el amor. Esta es una de las tres dimensiones de la misión de la Iglesia.

En este aspecto, en la reunión de los arzobispos de las doce ciudades europeas que hemos celebrado la Misión, al hablar de la acción social que nos sugerían hacer, pareció mejor respetar lo que se creyera más conveniente en cada lugar.

Recuerdo que en aquella reunión expuse que en nuestro país el 50% de los jóvenes en edad laboral no encuentran trabajo, con todo lo que esto representa para ellos y sus familias, y que nosotros pensábamos trabajar en este programa social que hemos iniciado y que se va realizando gracias a Cáritas Diocesana. Los jóvenes sin trabajo no ven futuro a su vida. Muchos padres sufren porque sus hijos no encuentran su primer trabajo. Todo ello tiene consecuencias muy negativas para los mismos jóvenes y para el país entero.

Hemos querido empezar a hacer algo, como sociedad civil. A veces las acciones surgidas de la iniciativa social abren caminos a la acción política. Podríamos dar ejemplos muy concretos al respecto. Nuestro programa lo hemos titulado «Jóvenes en paro». Nuestras posibilidades son limitadas. Somos muy conscientes de ello. Sabemos que el grave problema del paro —y en especial del paro juvenil— no lo puede re-

solver la Iglesia. Es una cuestión eminentemente política; y es la política la primera que debe buscar caminos de solución. «La Iglesia no puede ni debe sustituir al Estado», nos ha dicho Benedicto XVI en su primera encíclica. Pero —tal como añade el Papa— «tampoco puede ni debe quedarse al margen de la lucha por la justicia».

Nuestro proyecto se inscribe en el programa de formación e inserción sociolaboral que Cáritas realiza desde hace años, que ahora se ha intensificado. Para conseguir este objetivo se realizan itinerarios de inserción laboral personalizados y adaptados a distintas necesidades: acogida y conocimiento de las lenguas que el joven necesita, orientación laboral y espacios de búsqueda de trabajo, formación ocupacional de corta y larga duración, mediación laboral con las empresas y bolsa de trabajo, etc. Cáritas Diocesana, durante 2011, en su programa de formación e inserción sociolaboral general, atendió a 2.471 personas, de las que 951 eran jóvenes (el 38,5%). Los jóvenes atendidos en los programas dirigidos a ellos fueron 1.135.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona